Ramil olli liggi poolteist jalga laiust. Agga rami peale olli paljo piltisi nikkertatud, mis tedda kirjumaks teggi kui „Nurga-Jürri“ podi, kust enne kõik kribbo-krabbo kaupa wõis sada. Essimese pildi peale olli üllestehtud, kudda üks Järwa-ma oinas Tallina turrule met läks müma. Üks matruse tenistuses kawwal kas tulli met ostma ja laskis ostetud mee oma mütsi panna. Kassike lükkas oina mütsi pääst ja pañi oma meega täidetud mütsi temale pähhe, et messi mõda silmi mahha tilkudes oina silmad kinni pañi. Kui oinas mehhike tük aega silmi kaewo jures olli pesnud ja jälle watama akkas, seal ei olnud eñam matros kassi egga mee astjat nähha, mõllemad olliwad kaddunud..

„Teise pildi peal olli nähha esel ja koer, kudda mõllemad ühhe rikka mehhe tenistuses ollid. Koeral ei olnud suremat ammetit kui et piddi aukuma ja perremehhele sabba lipputama, siiski istus ta perremehhe laua kõrwas ja sai mõndasi maggusaid sutäisi. Esel mõtles sedda nähhes: Eks perremees jamps ei olle? ta armastab laiska koera eñam kui mind, kes ma temale allati tööd teen ja õlgi ja agganaid toiduks saan. Ma wõin ka koera wisi tema ees püsti karrata ja tema kässi ja palgeid lakkuda, agga kül same nähha, kas koeroke jõuab miño assemel kottisi kanda. Seal astus perremees koggemata õue peale. Esel ajjas sabba selga, akkas irnuma, kargas taggumiste jalge peale püsti ja langes perremehhe kaela. Mees peasis sure waewaga

tema käest, üdis sullased appi ja käskis ulluks läinud eesli mahha wopsida. Seal saddas iggalt poolt matsusi eesli selga kui rahhet, tedda aeti lauta, kus ta enne kui pärrast eesliks jäi. Eesli sarnatsi rumalaid on weel täñagi päwal, kes teistele targematele ja wisakamatele middagi hääd ei sowi, waid omas tõlparrus mõtlewad: Ma wõiksin seddasama tehha. Juhtub sesuggune esel korra rikkaks sama, siis on ta emikse sarnane, kes kuldlussikaga sulpi sööb.

„Pikkemalt olli peegli rami peale üks issetükkike waña pühha Jürri kutsikast üllestehtud, kudda ta hä teggemise täño ärratassus. Hunt leidis külla wainult obbose raipe, akkas obbose paljast sõdud külle kontisi närrima ja ei pannud tähhele, et üks terraw lu-tük põigite kurku kinni jäi. Wañamees ei teadnud, mis äddas piddi teggema. Sõñumewijaid sadeti iggale pole, kus agga tarkasi ja lausujaid teada, agga ei aitanud siin pobbisemine, muisotamine egga lausotud winaga wihtlemine. Kriimsilma issand lubbas pole warranduse palgaks sellele, kes tedda surma käest peastaks. Seal tulli wimaks üks kõrge kübbaraga kurg Lihhula linna liggidalt, sirrutas pikka nokka päga tükkis hundi kurku ja weñitas kondi kurgust wälja. „Ai, ai!“ ulgus hunt: „siña teggid mulle kibbedat wallo wäljatõmbamisega! Täña tahhan sulle sedda andeks anda.“ Kurg ütles: „Täñage önne, et surmast peasite ja tassuge mulle waewa palka!“ „Kuulge kergemelelist!“ kissendas hunt: „tema tahhab walloteggemise

Rainowadder Rebbane, 1850 , lk. 1157